

Bogár László: Téglák a falban

2014 november 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A berlini fal leomlásának 25. évfordulóján, amint az illik, a kelet-európai „rendszerváltások” hamis díszletvilágának minden kelléke a helyén volt, könnyek, virágok, szép szavak, fogadkozások.

Csak arról nem esett, nem eshetett, szó, hogy valójában mi is volt ez a fal, miért jött létre, egyáltalán „ki” hozta létre, és miként is omlott le, ki, hogyan, miért omlasztotta le, és hogy akkor most mit is hozott mindez magával az elmúlt negyedszázad során.

Persze érthet?, hogy ilyen jelentéktelen, okvetetlenked? kérdésekkel nem illik megzavarni a megható ünnepet.

Félreértés ne essék, persze jó dolog az, ha leomlanak a falak, és így már semmi nem akadályozza a „t?ke és munkaer? szabad áramlását”. De vajon attól, hogy egy fal mint fizikai struktúra led?l, egy csapásra leomlanak-e azok a láthatatlan, emberi „bels? természetünkben” felhúzott falak, amelyeknek csupán kivetülései az olyan, fizikai térben – tehát a „küls? természetben” – emelt beton-monstrumok, mint amilyen a berlini fal is volt?

A kérdés költ?i, mindnyájan tudjuk, hogy a rendszerváltás máig is tisztázatlan gyöker? „birodalmi projektje” a dönt? többség számára súlyos és egyre fenyeget?bb kudarc, a helyzet, és f?ként a távlatok reménytelenebbek, mint valaha. Egyébként általánosabban is igaz, hogy minden, ami az ember számára a küls? térben rossz, az többnyire azért rossz, mert mi tettük, tesszük azzá, vagyis a saját torz képünk néz vissza ránk. Lelki, erkölcsi, szellemi roncsoltságunk megjelenít?je volt a fal is. Ezért kellene sokszor elgondolkodnunk az ?si keleti bölcsességen, miszerint ha változást akarsz, a változás légy te magad. De mint már annyiszor, most is mindenki úgy akart, akar változást, hogy neki magának ne kelljen semmit sem változnia.

Amikor a frissen elnökké választott John. F. Kennedy a fal közvetlen közelében – persze a nyugati oldalon – megrendezett hamis pátosszal kiáltotta át a túloldalra, hogy „Én is berlini vagyok”, akkor azért néhány érdekes kérdést is megválaszolhatott volna egyúttal. Például azt, hogy a Nyugat, amelynek nevében berlininek vallotta magát, miért, miként is egyengette Hitler útját a hatalomba, és hogy 1938-ban Münchenben miért bátorította és támogatta keleti terjeszkedését, veszni hagyva saját „kreatúráját”, Csehszlovákiát is. Aztán miért hagyta sorsára Lengyelországot, és miért adta fel pillanatok alatt egész Nyugat-Európát? És végül a jól megrendezett el?adás „zárójelenetében” miért hagyta, hogy az orosz birodalmi hadigépezet Európa szívéig nyomuljon, és miért ajándékozta oda nagylelk?en neki egész Kelet- és Közép-Európát?

Szóval, hogy vajon miért is van az, hogy a Nyugat globális birodalma, akkor és azóta is, rendszeresen az ellen harcolt, harcol hatalmas látványtechnikai apparátussal, akit, amit el?z? átgondolatlan – vagy esetleg „nagyon is átgondolt” – döntéseivel ? maga hozott létre, vagy legalábbis engedett létrejönni, meger?södni.

Ahogy Fidel Castro, Szaddám Huszein, úgy a tálibok vagy éppen most az Iszlám Állam is ugyanilyen „mellékhatás” következményei, és ne szépítsük, ebbe a sorba illeszkedik a berlini fal is. Létezésük a Nyugat „konstrukt?reinek” köszönhet?.

November hetedike 1917-ben, november negyedike 1956-ban, vagy éppen ellenkez? el?jellel november kilencedike 1989-ben – mind ugyanannak a planetáris dimenziójú színjátéknak az egyes felvonásai voltak. A globális f?konstrukt?r azért hagyta megtörténni a bolsevizmust, mert az orosz paraszti társadalom „konyhakészre történ? feldolgozását” csak egy ilyen brutális konstrukció tudta számára biztosítani. Aztán 1956-ban Budapesten, 1968-ban Prágában és 1980-ban Gdanskban azt „tesztelte”, hogy bolsevik ügynökei „hol tartanak” ennek a közben Közép-Európára is kiterjesztett projektnek a végrehajtásában.

A globális f?konstrukt?r Magyarországon 1956-ban csalódottan és ingerülten vette tudomásul, hogy az általa el?idézett pusztítás még nem hatolt elég mélyre, mert a néhány napra „?rizetlenül hagyott” magyar társadalom nem egészen az ? forgatókönyvük szerinti „szabadságot” kívánta volna megvalósítani. Ezért is bátorította moszkvai bábfiguráit, hogy cselekedjenek „belátásuk szerint”, és azok aztán november negyedikét követ?en cselekedtek is. Aztán amikor Kelet-Európa társadalmait már engedelmes fogyasztóer? állatokká darálta, a kelet-európai bábfiguráinak rezsimjeit sikeresen adósságcsapdába csalta, vagyis ezzel még az „el?z? rendszerben” rájuk szerelte az azóta is kiválóan m?köd? pénzszivattyúit, akkor aztán elérkezettnek látta az id?t a néhány évtizedes „el?f?zésre”, az odahagyott térség visszavételére.

Ám azért, hogy a térség kifosztott népei lehet?leg minél kés?bb jöjjenek rá arra, hogy „szabadság” helyett minden eddiginél kegyetlenebb és reménytelenebb kifosztás vár rájuk az oly kit?n? „rendszerváltás” keretében, valami nagyon hatásos látványtechnikai t?zijátékra, emlékezetes eseményre volt szükség, és ehhez kellett a fal „leomlásának” nagyjelenete. A szabadságot áhító h?sies tömeg megdönti a rút diktatúrát, ami kártyavárként összeomlik a fallal együtt, szem nem marad szárazon. Mi pedig mint „osszik”, NDK-sok, tehetetlen téglaként kuksolunk, kussolunk a csalódott, szétvert, reménytelenségbe süllyed? lelkekben azóta is sziklaszilárdan álló, s?t egyre inkább meger?söd? „falban”.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló